

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

83. Decisio S. Rotæ Romanæ coram R. P. D. Bichio, in causa Hispalensi
Decimarum. Veneris 25. Iunii 1649.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

bus deducitur validitas recepti, de quo agitur, Dixerunt Domini non applicari calui nostro, quia emanant inter diuersas personas, ad diuersum effectum, & super diverso articulo. Et ita vtraque, &c.

DECISIO LXXXII.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Otthobono. Toletana Decimarum.

Dies 22. Iunij 1649.

§. 1. P R O eminentissimo, & Reuerendissimo Cardinali Archiepiscopo Toletano fuit resolutum, esse illi dandum mandatum de manutenendo exigendi Decimas super bonis Patrimonialibus Gundifalui Muñoz, seu Muñoz Loayfay Treuiño Equitis de Calatrava; quia possessio D. Archiepiscopi exigendi Decimas ex fructibus Prædiorum, ac bonorum Patrimonialium dicti Gundifalui, probatur ex pluribus Testibus deponentibus Auum, & Patrem Gundifalui, de eisdem bonis soluisse Decimas Arrendatariis D. Archiepiscopi, atque aliis Ministris, & vterius concludunt solutionem continuatam vsque ad annum 1634. & 1635. vt in Summ. n. 1. Hac igitur possessione attempta iure merito D. Archiepiscopus possessor in ea est manutenendus §. veniendum in lit. de interd. l. 1. ff. si possid. Rota in Hispanen. Decimarum 27. Iunij 1644. in princ. coram R. P. D. meo Corrado, & in Toletana decimarum 15. Iunij anni præteriti §. etenim possessio coram R. P. D. meo Celso.

2. Neque obstat, quod Gundifaluis, & alij Equites de Calatrava conuenierint non persolvere Decimas de eorum bonis Patrimonialibus, vt conantur probare Testes pro Equite examinari, & relati in Summario D. Archiepiscopi n. 2. quia Testes non concludunt negatiuum, prout deberent videlicet, quod solutio fieri non potuisset, quin ipsi vidissent, & sciuisent, Bart. in l. 1. hoc interd. l. 1. n. 8. ff. de iure, & l. que priuato, Rota coram Cauil. dec. 417. n. 3. Seraph. del. 110. n. 8. pluribus adductis in Hispanen. Decimarum 15. Februarij 1647. §. quia natura, coram R. P. D. Melio, & in dicta Toletana sub §. non obstat coram D. meo Celso.

3. Nec minus prædicti Testes probant scientiam, & patientiam Archiepiscopi, sine qua Equitibus Calatrava nulla potuit acquiri quasi possessio exemptiua non soluendi Decimas, l. quoties 15 §. seruitatem, ff. de seruit. l. 2. & ibi Gloss. in verb. scientie C. de seruit. & aq. Rot. coram Barati. dec. 572. n. 12. & in rec. dec. 23. n. 5. p. 6. præsertim in damnus Ecclesie, cui ex negligentia Prælati, aut aliorum nullum inferri potest præiudicium, vt cumulatim decisionibus fuit luculenter firmatum in Hispanen. Decimarum 27. Iunij 1644. in §. secundo quia, coram R. P. D. meo Corrado, & sequuta fuit Rota in dicta Toletana decimarum, §. præsertim coram R. P. D. meo Celso.

4. Et vterius possessio particularis concludenter probata D. Archiepiscopi exigendi Decimas super bonis Patrimonialibus Equitis Gundifalui præfertur possessioni generali exemptiua, quam ipse, aut alij Equites præterire possent, Marefcott. var. resol. lib. 1. c. 11. n. 28. Rota coram Seraph. dec. 1380. n. 2. & in dicta Hispanen. decimarum 15. Februa. 1647. §. vnde coram R. P. D. meo Melio.

5. Minus obstat Priuilegium Pij IV. emanatum ad fauorem Equitum de Calatrava Dat. Tuderti anno 1462. Idus Nonembr. Pontificatus Anno 5. quia exceptio Priuilegij exemptiui reicitur ad petitorium, nam mansuetio dependet à possessione, non autem à Priuilegijs, Rota dec. 562. n. 3. p. 1. recent. & in dicta Hispanen. coram R. P. D. meo Corrado, sub §. Quia fuit responsum, &

in dicta Toletana decimarum coram D. meo Celso sub §. Non obstat priuilegia.

6. Sen exceptio Priuilegij exemptiui admitti potest, quando Priuilegium esset adeo clarum, & indubitatum, vt nullus superesset hæsitandi locus, Rota dec. 508. n. 13. p. 5. recent. & firmatum fuit in dicta Hispanen. coram D. meo Corrado. sub §. Nec aduersantur. Priuilegium verò Militum, quod fuit datum in Summario D. Archiepiscopi num. 12. plures continet difficultates; nam loquitur de exemptione bonorum Patrimonialium, sed tantum de exemptione bonorum Patrimonialium, vt in specie similis exemptionis firmavit Rota contra Milites de Alcantara apud Seraphin. dec. 605. per tot.

7. Imò Priuilegium expresse loquitur de decimis extraordinarijs debitis, iure humano non autem de Ordinarijs debitis iure Diuino, vt ex lectura apparet. Et etiam in dubio interpretandum esset, prout eodem modo Rota fuit interpretata, aliud Priuilegium existens simpliciter à solutione Decimarum à Pio IV. Summo Pontifice concessum Religioni Hierosolymitane in Hispanen. decimarum de Baraonia 16. Martij 1647. sub §. Non obstat Priuilegia coram R. P. D. meo Celso, & prius de simili Priuilegio concessio à Benedictino XII. Monialibus Ordinis S. Dominici dixit Rota in Vercellen. decimarum 15. Nouembrijs 1645. in §. Hinc etiam totam R. P. D. meo Celso.

8. Et tollit omnem difficultatem ipsam Priuilegium, quia non continet derogationem cap. nuper de Decimis, quod tanquam conciliare indiuiduam, & speciem derogationem requirit Archidiacon. in cap. 1. n. 2. vbi dicit planius de consuet. in 6. Mohedan. dec. 7. n. 2. loca. Rota diuers. dec. 123. p. 1. coram bon. mem. Cocchin. dec. 279. n. 6. in dicta Vercellen. decimarum 13. Nouembrijs 1645. in §. Non obstat præsentum priuilegium, & 11. Ianuar. 1646. in §. Nec obstat visa fuerant coram R. P. D. meo Celso, & in alia Vercellen. decimarum 31. Martij 1647. in §. final. coram R. P. D. meo Royas, & in lege citata Toletana decimarum coram R. P. D. meo Celso in §. pen. & alibi sæpè. Et ita fuit resolutum Eminentiss. D. Archiepisc. tantum informante.

DECISIO LXXXIII.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Bichio. In causa Hispanen. Decimarum. Veneris 25. Iunij 1649.

§. 1. V Trum Capitulo & Canonicis Cathedralis Ecclesie Hispanensis in quasi possessione exigendi decimas ex fructibus bonorum, que patres Dominicani Monasterij S. Pauli eiusdem Ciuitatis hæreditario, vel alio titulo à Laicis acquisuerunt, & proprijs sumptibus colunt, vel è conueto ipsis Dominicanis in quasi possessione non soluendi dictas decimas dimissa sit manutentio, fuit hodiernæ disputationi expostum, & ad fauorem Capituli resolutum, prout alias in secunda instantia coram R. P. D. meo Melio, quia illis intentio fundatur ne dum in assentia iuris, quam habet vti generalis, & perpetuus administrator reddituum, & decimarum Vice Archiepiscopi vniuersalis Parochi in Diocesi Hispanen. sed etiam in particulari quasi possessione exigendi decimas ex ipso prædicto nuncupato et bona speranza olim possessio à Didaco Heniquez, & per eum vendito Dominicanis, de quo deponunt plures Testes de facto proprio summ. cap. n. 4. & propter ea bene à quasi possessionem probant Bald. in l. 21. C. de fructib. & lit. expen. Cocchin. dec. 459. n. 1. 2. Eademque quasi possessio acquisita in tempore quo possidebat

possidebat Henriquez ad obtinendam manutentionem aduersus Dominicanos illius successores Capitulo suffragatur, quia ius mecum ex parte actoris, cumque sit reale mutata persona possessorij non immutatur, vt in terminis decimarum Rota dec. 341. n. 1. part. 1. recent. dec. 189. num. 3. part. 2. dec. 455. n. 2. penes modern. de manut. & magis in puncto ad fauorem huius Capituli contra successores præterentes habere priuilegium exemptionis à solutione decimarum fuit decimam in Hispalen. decimarum 27. Iunij 1643. §. quia fuit responsum coram R. P. D. meo Corrado, & in alia Hispalen. decimarum de Barona 12. Ianuarij 1646. §. quia permutationem coram R. P. D. meo Cervo, nisi forte successoris priuilegium sit clarum, & indubitatum in quibus terminis loquitur decimo 215. coram Reuerendiss. Vergellen. & dec. 44. n. 4. part. 7. recent. vt declarauit Rota in Toletana decimarum 15. Iunij 1648. §. sim. coram R. P. D. meo Celfo quale (vt infra dicam) non est priuilegium Dominicanorum.

3. Dici verò non potest Capitulum à possessione cecidisse ex quo per decennium, & amplius decimas non exegerit, quia ciuili possessio animo retenta etiam ultra decennium continuata præsumitur in his incorporalibus, quando non fuit contradicta seu interuersa per denegationem solutionis semel factam à debitore, vel alter eiusdem iuris quasi possessionem non acquisiuit, cum tunc non intret præscriptio obliuionis, ac admissionis animi possidendi, quam lapsus decennij inducere solet interuersa, vel occupata per alterum possessione; Lotter. de re benef. lib. 1. quest. 38. n. 216. & seq. Gratian. disc. epi. 10. n. 48. & seq. & post Bertazzolo loquentem de taciturnitate per 30 annos Buratt. dec. 347. n. 10. & 11. Mantie. dec. 272. n. 5. Rota inter recent. dec. 87. n. 5. part. 2. dec. 143. n. 2. & dec. 577. n. 1. inter impress. apud modern. de manut. cum aliis alleg. in d. tract. obferu. 58. n. 13.

4. At in casu nostro Dominicani non probant denegasse aliquando solutionem harum decimarum Capitulo ipso acquiescente ad quem effectum non releuant Testes dati in illorum sum. n. 4. deponentes quod in Archiepiscopatu Hispalensi adest quidam redditus nuncupatus Fratrum, & Monialium qui componitur ex hereditariis, & bonis per Fratres & Moniales acquisitis, cuius decimam percipiunt Arrendatores Archiepiscopatus, quia exinde resultat quidem probatio affirmatiuæ, nempe quod bonorum ibi descriptorum decimæ ad Capitulum spectant, & ab Arrendatoribus exacte fuerunt non tamen negatiuæ non pertinentiæ, aut denegationis decimarum ibi non descriptorum, vt ex Peregrin. & aliis respondit Rota in Bonon. fideicommissi de Glauarini 5. Iunij 1637. §. nec excusant, coram R. P. D. meo Royas, facit dec. 497. num. 2. & 3. part. 4. recent. Eò minus, quia nulla adest necessitas, aut obligatio has decimas arrendandi, & quod plus est in arrendamenti factis excipiuntur nominatim decimæ illorum qui soltere recusant, earumque exactio referuatur Capitulo, vnde profus excluditur acquiescentia Capituli ne decima hæc exigeretur, vt bene ponderatum fuit in prima decisione huius causæ coram R. P. D. meo Melio sub die 15. Februarij 1647. §. & dum; & in omnem euentum negligentia Capituli in exigendo quia præiudicare non valet Ecclesiæ penes quam possessio radicaliter manet, non efficeret quin eiusdem Ecclesiæ nomine hodie peti posset manutentio, Seraphin. dec. 1417. sub num. 3. cum aliis allegatis in Hispalen. decimarum 27. Iunij 1644. §. secundo quia, coram R. P. D. meo Corrado.

5. Ex his corollarie sequitur quod à Patribus Dominicanis nusquam acquisita fuerit quasi possessio non soluendi, ac exemptionis à solutione decimæ, quia cum actus negatiui possessio pendat ab ipsa denegatione, & per hanc affirmatiua possessio prioris posses-

Tom. VII.

forij absque illius consensu, & animo non euacuetur, requiritur proinde ad acquirendam quasi possessionem non soluendi denegatio ex parte acquirentis, & copulatiue scientia, & patientia creditoris in quasi possessione exigendi existentis iuxta notata per DD. in 4. 1. Cod. de seruic. & acqui. quamuis 46. ff. de acquir. poss. Buratt. dec. 912. num. 6. & in terminis decimarum ultra allegatos in decisionibus D. mei Melij Seraphin. dec. 1463. num. 5. Mantie. dec. 40. num. 9. & dec. 20. sub num. 6. Rota dec. 165. sub n. 5. & 6. part. 4. & in Toletana decimarum 15. Iunij 1648. §. Gterius coram R. P. D. meo Celfo, & gratis dicitur scientiam, & patientiam huiusmodi non requiri quando constat de titulo, Rebuff. in constitut. Gall. tom. 3. tit. de pater. poss. in prefat. num. 145. & seq. Gratian. disc. epi. 870. numer. 33. Rota dec. 333. numer. 3 part. 1. recent. quia ex infra dicendis tituli exemptionis releuans probatio non adest.

6. Nullo modo igitur Dominicanis debetur manutentio in quasi possessione exemptionis, esto quod simul ipsis adfiteret immemorabilis, & priuilegia Apostolica, vt per Marefcot. var. resol. lib. 1. cap. 11. num. 5. & 18. Reuerendiss. Vergellen. dec. 215. num. 6. quia assertam quasi possessionem non probant, eaque cessante præuuler antiqua Capituli possessio tam vniuersalis quam particularis in prædio, de quo agitur, Seraph. dec. 18. n. 3. & dec. 1380. n. 2. Rota in supradicta Toletana decimarum §. possessio vero coram R. P. D. meo Celfo. Estque manutentibilis non obstantibus dicta immemorabilis, & priuilegiis, quia respiciunt petitorium, nec retardant manutentionem docet plenius discutiantur, vt comprobatur prima decisio coram D. meo Melio §. vnde, & secunda edita 9. Iunij 1648. §. non obstat, vbi allegantur concordantes.

7. Et licet hoc limitetur quando priuilegia sunt clara, & indubitata, vt declarauit Rota in sape citata Hispalen. decimarum 27. Iunij 1644. §. quia decisio coram R. P. D. meo Corrado, vel reus conuentus habens pro se immemorabilem est in quasi possessione; Rota apud modern. de manut. dec. 197. n. 4. velis quod manutentionem peti iuritur immemorabili qui est casus dec. 44. n. 9. & 10. part. 7. recent. neutra ex his limitationibus applicatur casui nostro, quia Capitulum vt dicebam inuitur vniuersali, ac particulari possessori quam ex abundantia iuris assistentia confouet, Dominicani rei conuenti vt mox probaui non possident, & ex aduerso allegata priuilegia non sunt clara pro Dominicanis, quin potius contra ipsos reiecta fuerunt in Vercellen. decimarum 13. Nouemb. 1645. & 15. Ianuar. 1646. coram R. P. D. meo Cervo, vbi singulorum defectus enumerantur, & prius in Derussem decimarum Card. Sacroato impress. apud modern. de manut. dec. 157. n. 4. & 5.

8. Clara pariter & indubitata non est immemorabilis, circa quam animaduertendum est primo multum illam differre ad effectum, de quo agitur ab instrumento priuilegij, quamuis priuilegij vim habeat Becc. conf. 180. n. 12. & seq. aliique relati à Larrea allegat. 119. n. 15. part. 2. & differentia cadit non quoad substantiam, sed quoad probationem, siquidem testes per quos immemorabilis probatur non faciunt incontinenti probationem probatam, ac rem notoriam Bald. in l. generali sub num. 5. in ult. notab. C. sacros. Eccl. Menochi. de adpisc. remedia sub num. 108. Argel. de acquir. poss. quest. 6. num. 76. Buratt. dec. 111. num. 3. proxi facit publicum instrumentum, Dec. conf. 36. n. 2. Ruin. conf. 128. n. 1. lib. 4. cum probatio per testes non excludat quin alia pars admittatur ad probandum contrarium, vt bene ad propositum ponderat Rolan. conf. 98. n. 38. ver. nam certissim. lib. 3. Castren. conf. 91. sub num. 8. ver. quod cum lib. 1. Argel. de acquir. poss. quest. 2. n. 215. & 2. seqq. & melius quest. 14. n. 1. & quam rationem Rota in Balcoregien. confinium 4. Aprilis 1504. coram bon.

Ee

mem.

n. 7. lib. 2. Girund. de prinil. n. 3. Rota dec. 95. n. 5. p. 3. recent. dec. 402. n. 1. part. 4.
Et ita decilium utraque parte informante, &c.

DECISIO LXXXIV.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Arguelles.

In causa Calaguritana Benef. de Ocon.

Mercurij 15. Nouembris 1649.

§. 1. [Vltima vifa fuit [si vlla vnquam aha Calaguritana] Francisci Gomez appellatio [cui locum esse in istis Beneficiis constanter semper tenuit Rota ex doct. & eleganter deductis in Calaguritana Beneficiorum 17. Februarij 1648 coram R. P. D. meo Bichio,] qui cum die 8. Martij 1648. fuisset ab Ordinario approbatus ad curam animarum, & obtinisset licentiam generalem inseruendi Parochialibus loco Rectorum, audiendæ confessiones & absolvendis a casibus. reservatis excepta excommunicatione maiori, lactilegij [vt ipsa cantat facultas] per spatium vnius anni sumum. numer. 3. In concursu postea [tribus tantum mensibus interiectis nempe 8. Iunij eiusdem anni] de more habito ad Beneficium simplex de Ocon, fuit ad curam reprobatus habili, & digno ad ea declarato Garzia Clerico primæ tonsuræ, & qui non ita pridem in alio examine fuerat reiectus. Immo (quod plus est) cum eadem ipsa die reprobationis fuerit ei reualidata, & confirmata supradicta facultas ab ipso Episcopo vsque ad futuram visitationem, & per se paratum instrumentum specialis commissi potestas vt in Beneficio Parochiali de Ocon, & eius annexum munere fungeretur curati per biennium cum clausula, & pariter mandamus Beneficiariis, & ceteris personis Ecclesiasticis, & secularibus oppidi predicti, & illi annexorum quod habeant, & teneant pro Curato deferendo ei honores, & preeminentias, & respondendo ei de fructibus, & emolumentis ipsi debitis occasione dicti muneris, &c. A quo si non manifesto, saltem plusquam probabili grauiam appellante Francisco, & subdelegatur iudex in partibus coram quo iterum ad examen reuocaret petente, fuit affirmatiue responsum.

2. Quid enim aliud fecisse videntur examinatores, quam Episcopum suum ipsum, cuius famæ prospicere, cuius decreta reuereri maxime tenebantur, redarguere, & insimulare summæ negligentia, dum, quem in Curatum ipse deputat, eadem die incapacem iudicant ad beneficium simplex in eadem Ecclesia, licet in vanum cum presumptione iuris steterit pro iudicio Episcopi cap. in presentia 6. & ibi Doct. de renunciat. Sacrol. Concil. Tridentin. sess. 24. de reservat. cap. 18. vbi multis de more congestis Barbosa num. 15. & de offic. Episc. a leg. 60. num. fin. in fine tom. 3. & de offic. Paroch. part. 1. c. 2. num. 141. Rota cum aliis in Maioricens. parochialis 13. Iunij 1649. §. si quidem pro iudicio Ordinarij semper presumendum est, & 18. Iunij 1647. §. nam quævis coram R. P. D. meo Celso, & magna suspicio irrationabilis iudicij examinatorum, & tam ad id quàm ad subdelegationem concessam optime quadrant verba Pontif. in cap. accepimus 13. de stat. & qualitat. ord.inandorum ibi. Vnde grauius sustinere non debet, sed nobis potius deuote inclinare teneris, si illos examinare per alios facimus, quos sine examinatione non credimus ordinatos, & Rota quasi ad amissum pro nostro casu rescata in vna Legionen. beneficij de Capillas 15. Februar. 1588. coram clar. mem. Card. Pamphilio. §. 1. ibi, & maxime quia ex circumstantiis facti non modicam conceperunt suspensionem quæ huic repulsioni causam debent nimia gratia erga Garziam, & apud Seraph. dec. 968. num. 1. ad fin. ibi, Præterea cum & Tom. VII.

ante presentationem, & post habitus fuerit pro habili ad Curatam, valde inuicibile est, quod medio tempore fuerit inhabilis, vnde, valde suspecta videtur relatio priorum examinatorum. Et agitur ibi de reprobato, qui & ante, & post examen (licet non ipso die, vt ille noster) sed multis interiectis habuerat licentiam inseruendi in Curatis, & sic in fortioribus, & mirè eorum Comito in causa Calaguritana, & subdelegationis examinis dec. 38. n. 3. ibi, Præterquam quod qui per ipsam Ordinariam ad curam animarum deputatus fuerat in ascensu ad simplex beneficium circa inuicem, non presumitur reprobatus, &c. & paulò inferius Maxime cum pauco post dicit idem Petrus ab examinatore approbatus fuerit, & e. provisione datus in Coadiutorem cura.

3. Conducit etiam regula vulgaris, quod approbatus semel non debet reprobari. Pomponius ff. de negot. gest. & multis DD. Valasa. axiom. 10. liter. A. vbi in fine respondet contrariis, & addo Oldr. conf. 18. cum primum in princ. Innoc. in c. cum venerabilis, n. m. 7. vers. item si admitto de excep. & in d. c. accepimus num. 1. Felin. in c. ex literis de constit. n. 6. & in d. c. cum venerabilis n. 48. qui loquitur in puncto approbatorum ad beneficia, & est optimus text. in d. c. accepimus, vbi loquitur non solum de approbato ab ipso Episcopo, sed etiam de approbato a antecessore, & horrendum 17. 37. q. 5. c. satis peruersum 7. 56. dist. 8. & aliis per Amayam in l. 3. in fin. C. de canon. largit. tit. lib. 10. & Latream de inf. Granat. 2. n. 5. & 12. vbi n. 20. respondet contrariis. Et in terminis quod debeat subdelegari examen in partibus, Rota d. dec. 48. coram Comito, & pro constanti supponitur coram Penia, dec. 106. num. 7. vbi fuit negatum ex eo quod post quadriennium a die reprobationis fuerat petium, & in fortioribus coram San. mem. Gregor. XV. in alia Calaguritana dec. 58. n. 2. quia ibi appellans venerat ad Curiam, & ibi fuerat approbatus ad Curatam, & appellatus qui remanserat in partibus, obtinuit, vt subdelegaretur examen in partibus, quia prætendebat esse etiam habilis ad Curatum, cum fuisset antea à Synodalibus uterque tantum ad simplicia approbati: & quod magis est quia nec in dictis decisionibus fuit dubitatum dandam esse subdelegationem, sed ex aliis causis prætendebatur, esse denegandum examen, non vero subdelegationem, in casu quo examen esset concedendum.

4. Et multò minus posset dubitari in presenti ex supra deductis circumstantiis Accedit ratio æquitatis, & iuris quod valde onerosum, & damnosum videretur, propter magna pericula quibus (ipsis maxime temporibus) terræ scateant, & maria, & si quis à longissimis Hispaniæ Occidentis Regionibus per varios casus per tot discrimina rerum in Latium tendere cogere, & tot dispendia ferre viarum, & malitiis indulgeretur quippe sæpe etiam cum magna captione à rebus nostris auocatur, vt in non dissimili proflus text. in l. sed si quis. 7. ff. de restam. quemadmod. aperiatur, & bene faciunt in fortioribus tradita per Castr. conf. 195. num. 2. ad fin. vers. responderi Ioannes Andreas ad Specular. addit. vlt. in tit. de offic. omn. iud. pag. mibi 154. col. 1. post principium vers. sufficit cum seqq. nam extra lavem ad iudicium vocati (ipsi aut) mæsti solent esse, & mæstos penates componere item constat,) sunt etiam verba ipsius longe pluri posse esse grauiam iuuenis quam causa principalis, & sic ratiocinantur Imperatores in l. Mediterranea. C. de annon. & trib. lib. 10. tit. 16. ibi vt plus haberet dispendij; translatio quam deuotionis illatio, & in l. apparitores 5. Cod. de exact. tribu. eod. lib. tit. 19. ibi ne longinquum iuuenis diuersitate susceptior adductus, & curia sue desit (penè dixit curæ, & in nostro casu) & rei familiaris detrimenta sustineat, & quæ iunxit Amaya in l. pro sociis. Cod. disto tit. de annon. d. num. 1. ad 7. & verba text. in l. nemo 8. eod. tit. ibi, sed omnis iuuenis ac necessarius habita ratione delegatur. & Ec 2. sanctè